

ΦΟΡΟΔΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ВОНИМЕРИΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευήν.)

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ . . . Δραχμαὶ 16.
Προπληνωτέσι καθ' ἑξακοηνίαν.

Συρτάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΔΕ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ.

Διετριβῶν ὁ στίχος λεπτὰ 25

Εἰδοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι καὶ ἀποκοπή.

‘Η ύπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ κατάληψίς τοῦ πρώτου τεμάχιος τῶν ἐνχωριθεισῶν τῇ Ἑλλάδι χωρῶν συνετελέσθη ἥδη αἰσίως, ἀπρόσκοπτος δὲ προμηνύεται καὶ ἡ τῶν ἄλλων τμημάτων κατάληψίς τοῦ. Τὸ σπουδαιότατον τοῦτο γέγονός του ἔθνικον ημιῶν βίου ἔχαιρετήθη γηθούνως καὶ ἐν συγκινήσει ὑπὸ πάσης Ἑλληνικῆς καρδίας καὶ νέον ἥντες πρὸ τῶν δημάτων αὐτῆς ὅριζονται ἐλπίδων καὶ πόθων. Οἱ λαὸς τῆς ἐλευθερίας Ἑλλάδος βαθείαν ἔχων συνείδοσιν τῆς ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἀποστολῆς του καὶ οὐδὲ στιγμὴν παύσας νὰ διεριπολῇ τὴν ὑπὸ ἔνα νόμον ἐνόπτητα τοῦ πολυπαθοῦς γένους του, δὲν ἔδονται νὰ μὴ ἐκτιμήῃ κατ’ ἀξίαν γεγονός ὃπερ φέρει αὐτὸν κατὰ ἐνθῆμα εἰς τὴν πραγμάτωσιν τοῦ προαιωνίου πόθου του, καὶ νὰ μὴ χαιρέτησῃ αὐτὸν ὡς ἄγγελον αἰσιωτέρου μέλλοντος. Αν ἐνιαχοῦ τῆς Ἑλλάδος ἡ μεγάλη αὔτη ἕστηται ἐν ἐπανηγυρίσθη ἐν θυροβάδει ἐκδηλώσει γαρᾶς καὶ ἐν δημοσίᾳ διαχύσει τῶν πληρούντων τας ψυχὰς ὅλων αἰσθημάτων, ἐξ αὐτοῦ δὲ τινὲς ἐξήγαγον ἀποπειράσματα, τοῦτο ἀποδοτέον τοιούτοις αἰτίας καὶ ἴδιᾳ ὅτι τὸ πλῆθος τοσάκις ἐπιφέρει τοῖς φύσεσιν πανηγύρεων συμβάντα ἀντενίκα σχόντα τὰ ἀποτελέσματα, η ἐλαχίστης σημασία, ὃστε δὲν φέληται νὰ ἔκινεσθαι ὅδη ἐν τῷ γαρᾶ καὶ τῇ συνείδησει του ἐκείνα πρὸς τὸ μέγα συμβάν της μεθ’ ἡμῶν ἐνόψεως ἀδείχθων τέως ὑποδούλων. Πρὸς διόδιαδηπότε ἀδισθήτα ἀντίθετα καὶ ἀν μερικήται ἡ Ἑλληνικὴ καρδία καὶ σίανδήποτε αἰσθάνεται θλίψιν ἐπὶ τῇ διαιψεύσει πολλῶν ἐλπίδων καὶ ἐπὶ τῷ σεληνῷ ἀποχωρισμῷ ἐκ τῆς κοινῆς τύχης ἀδελφῶν οὓς πρὸς στιγμὴν ἔθεωρησεν ἐλευθέρους, ἀμέριστος πάλλει πάντοτε ὑπὲρ τῆς τελεσθείσης ἔνωσεως καὶ πρὸς στιγμὴν λητημονοῦστα τὰ πάντα ἀφίεται διάλοκληρος εἰς τὴν χράν της. ’Εν διεργάτη ὅθεν ἀγαλλιάσεις πειπτιυτούμεθα τοὺς ἀναγεννθέντας ἐν τῇ ἐλευθερίᾳ ἀδελφούς μας καὶ ἐν συγκινήσει καὶ στοργῇ ἀσπαζόμενούς αὐτοὺς, φιλήματι εὐτυχούς πολιτικοῦ ἡραρχώνος.

Πλὴν δ σταθμὸς ὃν ποιούμεθα σήμερον ἐν τῷ σημείῳ τούτῳ τοῦ ἔθνικοῦ ἡμῶν βίου ἐπιβάλλει ἡμῖν νὰ ἐπισκόπησωμεν διὰ πόλιν ὅδων ἥξθηκεν ἐν αὐτῷ, οἱ μᾶλλον διὰ τίνων σκολιῶν ἀτραπῶν πεμπλανθῆμεν μαζέραν τοῦ τελικοῦ σκοποῦ τῆς πολιτικῆς ἡμῶν ὑπάρξεως, ἀπώτερον δὲ τοῦ σημείου ἐν ᾧ διέγειλεν ἡ ἐλπὶς τῆς τελείας πραγματοποίησεως τῶν ἀγίων τοῦ γένους πόθων. Τοῦτο ἐπιβάλλεται ἡμῖν ὡς πρώτιστον πρὸς τοὺς νέους θυμοτολίτας καθῆκον, εἰς οὓς ὑπεσχέθημεν, εὔνομαν εὐημερίαν καὶ μέλλον· ταῦτα δὲ οὐδὲμιῶς θὰ δυνηθῶμεν νὰ παρέξωμεν αὐτοῖς ἀνευ τῆς ἐπιγνώσεως τῶν ἡμετέρων ἀμαρτημάτων καὶ τῆς ἀναγεννήσεως ἡμῶν ἐν μετανοίᾳ. Ἀς καθεσθῶμεν λοιπὸν εἰς τὸν σταθμὸν τούτον τῆς σήμερον καὶ ἐπισκοποῦντες τὸ πολιτικὸν ἡμῶν παρελθόν δις ἀναζητήσωμεν ἐπὶ τίσιν ἐπιταξίαμεν καὶ ἐπὶ τίσιν ἐτιμωρηθῆμεν· ἐάν δὲ θελήσωμεν νὰ ὄμεν εἰλικρινεῖς καὶ νὰ δίψωμεν τὸν νέον οἶνον εἰς νέους ἀσκούς, δις ἀνομολογησωμεν πρὸς ἔπιτοὺς καὶ πρὸς ἀλλήλους διε τὸ πολιτικὸν ἡμῶν ἐνεστὸς ἐστὶ καρπὸς τοῦ παρελθόντος, καθ' ὃ ἐλησμονήσαμεν πάντες τελείως πολλὰ ἐν τῷ ὧδη ἡμετέρων καθηγήσωμεν· δις τοι ἐάν ἐρ-

ρίφθη εἰς τὴν ἔθνεικὴν φιλοτιμίαν παρὰ τῶν ἡγυρῶν τῆς γῆς τὸ εὐτυχές τοῦτο γεγονός ὅπερ ἐορτάζουμεν ἥδη, τοῦτο δὲν τὸ δρεῖλομεν εἰς ίδιαν ἐργασίαν οὐδὲ εἰς τὰς ίδιας ἀρτής, καὶ τέλος ὅτι ἀπὸ τοῦ νῦν νέα ἐπιβάλλονται ἡμῖν καθήκοντα ἀτινα δὲν δυνάμεθα νὰ παρίδωμεν ἀπιμωρητί.

Τὸ ταξειδίον τοῦ Βασιλέως

Φαίνεται βέβαιον, ότι ή Α. Μεγαλεύστης ὁ Βα-
σιλεὺς ἡμῶν ἀπεφάσισε νὰ μεταβῇ εἰς Ἀρταν
πρωτεύουσαν πόλιν τοῦ πρώτου ἐκχωριθέντος δια-
μερίσματος. Τὸ πρᾶγμα φαίνεται ἀπλοῦν, πολλοὶ
μάλιστα εἰσὶν οἱ ἐπικροτοῦντες; εἰς τὴν βασιλεικὴν
ταῖτνην ἀπόφασιν ἐκ τῶν προτέρων. Ἐπειδὴ ὅμως
διυτυχῶς οἱ Βασιλεῖς δὲν εἶναι κύριοι ἀπόλυτοι
ἐκευτῶν, μάλιστα ἐν συνταγματικῷ πολιτεύματι,
ἐπειδὴ γί σπουδαιότεραι πράξεις αὐτῶν θεωροῦνται
ώς ἀρισταὶ καὶ ἀποφάσεις τοῦ ὑπουργικοῦ Συμ-
βουλοῦ., θέλομεν εἰπεῖ τὴν γνώμην μας περὶ τοῦ
ταξειδίου τούτου.

Η πρώτη ἐρώτησις ήτις ἔγεννήθη εἰς τὸν νοῦν μου εἶναι, τίνος ἔνεκεν ἡ Α. Μ. ἀναλαμβάνει τὸ ἐπίμοχθον τοῦτο ταξείδιον ἐν τοιαύτῃ τοῦ ἔτους ὥρᾳ ἡ δὲ δευτέρη, ποιῶ πρακτικὰ ἔθνικὰ ἀποτελέσματα δύναται νὰ ἔχῃ τὸ τοιοῦτον ταξείδιον. Οὐδούσιον διτὶ εἰς ἀμφοτέρως τὰς ἐρωτήσεις ταύτας δὲν ἔδυνόθην νὰ εὑρὼ τὴν δέσμουν μητὶ ἀπάντησιν. Δυσκολὸν εἶναι βεβαίως νὰ παραδεχθῇ τις διις ἡ Α. Μ. μεταβαίνει εἰς "Αρταν διὰ νὰ ίδῃ τοὺς Ἀρτινοὺς, δύποις πᾶς κτηματίας μεταβαίνει εἰς ἐπίσκεψιν νεωστὶ ἀγορασθέντο; τείματος. Δύσκολον ἐπίσης νὰ παραδεχθῇ τις διις ἡ Α. Μ. μεταβαίνει εἰς "Αρταν διὰ νὰ ἐνθαρρύνῃ τοὺς Ἀρτινοὺς εἰς ἔξανολούμθησιν ἀγώνων καὶ θυσιῶν, ἀφοῦ τὰ πάντα ἔγένοντο τόσον ἀναιμάτως. Δύσκολον ἐπίσης εἶναι νὰ παραδεχθῇ τις διις ἡ Α. Μ. μεταβαίνει εἰς "Αρταν διὰ νὰ πανηγυρίσῃ μετά τῶν Ἀρτινῶν ἀμέσως τὸ εὔτυχες γεγονός τῆς ἐπιχόδου τῶν εἰς τὴν μητρικὴν ἀγκάλην, διότι βίηματά τινα ἔζωθεν ζῶσι όμοια τέκνα σίτινα εἰς τὰ ἡμέτερα ἵτως σφάλματα δρεῖλουσι τὴν Κύριον, οἵδες ἐπὶ πόσων γγρόνων ἀκόμη παρατασιν τῶν βαρέων καὶ δουλικῶν δεσμῶν των.

Ούδεμίκα πρός τούτο ὑπάρχει ἀλλη βίᾳ, ἀφοῦ μάλιστα ἐφάνημεν τόσον φρόνιμοι ώστε ὑψώσαμεν τὴν Ἑλληνικὴν σημαῖαν τὸ πρῶτον εἰς τὸ φρούριον Ἀρτας ἀνευ τῶν νομίμων κανονοθύλισμῶν, διὰ νὰ μὴν πειραχθοῦν τὰ ἀπέναντι ἴσταμενα Τούρκικα φρυγταράκια. Δύσκολον εἶναι ἐπίσης νὰ παραδεχθῇ τις διτὶ ἡ Α. Μ. μεταβαλνει εἰς Ἀρταν διὰ νὰ ἥναι ἔγγυσις περὶ τῆς παρεδόσεως καὶ τῶν λοιπῶν διαμερισμάτων καὶ οἵονει ἀπιστὴ διαρκῆς κατὰ τῶν Τούρκων. Τοῦτον δὲ σκοπὸν θὰ ξήτο γελοῖσιν νὰ ἀποδώσωμεν εἰς τὸν ἡμέτερον Βασιλέα, τοῦ δόποιου τὰ φιλειρηνικὰ αἰσθήματα εἶναι πανθομοιογούμενα.

‘Η Α.Μ. μάλιστα τόσω εἶναι ἀληθῆς ὅτι πλείστον ἀπέχει τοῦ νὰ ἀποδίδῃ τοιαύτην τινὰ ἰδέαν εἰς τὸ τεκτίσιμό του τούτο, ὥστε ἐκ τῶν προτέρων

ἐπέβαλε εἰς τοὺς νέους ὑπηκόους του τὴν μεγίστην
τὰν βρασάνων, τηλεγραφήσας, ώς λέγουσι, τῷ π.
Σούτσῳ ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ εἰσέλθῃ ἀθοῦσιν καὶ ἀ-
ψιφητεῖ εἰς "Αρταν. Εἰς λαὸς ἐλευθεροῦται μετὰ
αἰώνων δλων βρείχν δουλείαν καὶ ζητεῖτε ἀπ' αὐ-
τοῦ εἰς τὴν ἀνατολὴν τοῦ τοιωτοῦ φαινούμενον νὰ
μὴν δεῖξῃ διὰ παντὸς μέσου τὴν χαρᾶν του. Ἐν-
νοεῖτε τι κάμνετε; Νὰ μὴ ὄψῃ τὰς κεκανονισμένας
βολὰς εἰς τὴν ἀναστηλωσιν τῆς "Εκληπτικῆς συ-
μετίας διὰ νὰ μὴ τὸ πάρουν ἀλλοιώτερα τὰ Τουρ-
κικα καὶ τοὺς κακόφανη, νὰ εἰσέλθῃ εἰς "Αρταν
τὸ πρωτον ἀπ' αἰώνων Βασιλεὺς ἐκπροσωπῶν τὴν
ἔλευθεραν "Ελλάδα ἀνευ τῶν ἀποδίδομένων τιμῶν
καὶ εἰς τὸν τελευταῖον Πασσᾶ», δὲν ἔννοεῖτε δτε
ταπεινοῦτε τὸ ἔθνος τοιωτα ἀνευ ἀνάγκης ἀποδε-
χίμενοι ταπεινωτικά καὶ ἀδικημέτρα; Αν νομίζετε
ὅτι πρέπει νὰ μεταβῇ ὁ Βασιλεὺς εἰς "Αρταν, δ-
ρεῖλει νὰ εἰσέλθῃ εἰς αὐτὴν, οὐχὶ βρεῖται ἐν θριάμ-
βῳ, ἀλλὰ μεθ' δλων τῶν κεκανονισμένων εἰς τὸ
ὕψιστον αὐτοῦ ἀξίωμα τιμῶν, ἀλλως προτιμώτε-
ρον εἶναι νὰ μην μεταβῆται.

Δέν είμεθα ζηλότουποι, ἀλλ' ἀληθές εἶναι διε τὴν Δ. Μ. μάλις ἀπαξὲ εὐτυχήσαμεν νὰ Ἰδωμεν
ένταῦθα, παρῆλθον δὲ πολλὰ ἔτη καὶ πολλάχις
Θεώμεθα ἐκάστοτε εὐτυχές τι πλοΐων διαβαῖνον
πρὸ τῶν ὅφελα μάζας μετά τοῦ πολυτίμου φορτίου·
καὶ ἐν τούτοις οὐδὲν κακόν ἔχ τούτους ἐπῆλ-
θεν εἰς ἡμᾶς τοὺς ἀγαθοὺς Πατρεῖς. Πιστεύομεν
λοιπὸν, ἀφοῦ ή φρόνησις ὑπαγορεύει νὰ μὴν ἔνοχλω-
μεν ποσῶς τυς; καλούς μας φίλους καὶ γείτονες,
ὅτι ἐδύναντο καὶ οἱ Ἀρτινοὶ ἀνευ βλάβης των οὐ-
δειποτές νὰ ἴδωσιν ἀργότερα τὴν Δ. Μ. Καὶ ἀντί^τ
εἰς τὴν ἀπέναντι τοῦ Ἀράχθου ὅχθη κατασκηνω-
μένοι Τούρκοι θελήσουν νὰ δώσωσι πρὸς τιμὴν τῆς
Δ. Μ. κακμίζων κωμικοτραγικὴν Παράστασιν, σχετική
βίβατις ως ἐν Φαλήρῳ, τί θὰ γενινῇ; Θὰ εἰπῆτε διτι
γυρίζομεν πίσω, ως ἐν Δομοκῷ^τ καλὸν ὅμως. Θὰ ἥ-
το νὰ μὴν προσαίνη τις εἰς ἀποφάσις καὶ μέτρα
ἄτινα δυνατάν νὰ ἔχωσι θερείας καὶ μεγάλας συνε-
πειας, τὰς δύοτας βεβαίως δὲν εἶναι ἔτοιμος νὰ
ἀντιμετωπίσῃ.

Διὰ πάντα τὰ ἀνωτέρω νομίζομεν ὅτι τὸ εἰς
“Ἄργαν ταξιέδειον τοῦ ἡμετέρου Βασιλέως εἶναι ὅ-
λως διόλου ἀσκοπον, πρώσων καὶ περιττὸν, οὐδὲ-
νός πρὸς τοῦτο ἐπείγοντος, ἀφοῦ μάλιστα ἔχομεν
ἐν τοῖς κόλποις μᾶς τὸν κ. Καραπάνον.” Αλλ’ ἐκτὸς
τούτου τὰ τειλατὰ ἡγεμονικὰ ταξιέδια εἶναι καὶ
πολυδάπανα διὰ τὰ ἔθνη, ἐνῷ οἰκουμενικῶν εὐρισκό-
μεθα εἰς ὅχι εὐάρεστον θέσιν, οἱ δὲ δημόσιοι εἰσ-
πράκτορες εὐκόλως ἐκποιοῦνται τὰ μαγειρικὰ σκεύη
τοῦ καὶ δραχμὴν διείλοντος εἰς τὰ ταμεῖα φορο-
λογουμένου. Δυνατὸν δέ μας εἰς ἡμᾶς οἱ διποῖοι δια-
κρινόμενα σήμερον ἐπὶ ἄκρᾳ φροντίσει νὰ γεννήτη-
σκάνδαλα διεθνῆ ἀπὸ τὰ δποῖς ἀπὸ πολλοῦ ἔγ-
καρδίως σύμφωνα. πρὸς τὴν γνώμην τοῦ Πρωθυ-
πουργοῦ μας, εὐχόμεθα νυχθμερὸν νὰ μᾶς φυλάτ-
τῃ ὁ Πανάγιαθος Θεός. Προσθέτατε τούτοις ὅτι δ
τόπος δπως σήμερον εἶναι ἀπογοητευμένος, οὗτε
ῶς ἐθνικὴν διαταξέδασιν ἔχει ὅρεξιν νὰ χρησιμο-
ποιεῖσθη τὸ ταξιέδια τοῦ ἡμετέρου “Ανακτος, ἀν
τοιοῦτον τι σκοπεῖται, διπερ δυσκολευσόμεθα νὰ πι-
στεύσωμεν.

20 - 3.

Ἐκ τῆς καλλίστης ἡ Ἐρμησίδος; Αθηνῶν μεταφέρονται τὰ ἐπόμενα ὡς ἀξιόλογον καὶ ἐπίκαιρουν ἀνάγνωσμα:

Κατὰ τοὺς βορείους πρόποδας ἀποτόμου λόφου,
θν ἐκάλουν Περράνθηρ οἱ ἀρχαῖοι, καὶ ὅτις εἶναι
μία τῶν τελευταίων παραφυάδων τοῦ Κρανετοῦ ὁ-

ρους κείται ή "Αρ τ α παρά τὰς ὥχθας τοῦ ποταμοῦ" Δράχθου. Δὲν ἀδιαφορούμεν πρὸς τὰς συζητήσεις τῶν γεωγράφων, ὃν ἄλλοι θέτουσιν ἐκεῖ τὸ πάλαι Αμφιλοχικὸν Ἀργος, ἄλλοι δὲ πιθανώτερον τὴν Ἀμβρακίαν ἀλλ' εἰς ήμᾶς μένει προσφιλέστερον τὸ ὄνομα, τὸ ὄποιον ἔφερεν ὅτε καινῆ συνεμεριζόμεθα τῇς δουλείας τὰ βάσανα, τὸ ὄνομα ὅπερ ἔφερεν ὅτε μᾶς ἔχωρισεν ἡ διπλωματία, τὸ δόγμα τέλος μὲ τὸ ὄποιον σήμερον θὰ τὴν ἀναγνωρίσῃ ὁ στρατὸς τῆς Ἐλευθέρας 'Ελλάδος. Οὐτακισχίλιοι ἥδη κάτοικοι, ὃν ἔξατισχίλιοι ἔλληνες, οἱ δὲ λοιποὶ τούρκοι καὶ ἵσπρυκλῆται, ἐξῆθιον εἰς προϋπάντασιν τοῦ ἐνόπλου πνεύματος τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς Ἐλευθερίας, μετά βαθιῶν δ' οἱ παῖδες τριῶν ἐν τῇ πόλει σχολείων θὰ παρηκολούθιουν τὴν ἀπαστράπτουσαν περέλασιν τοῦ στρατοῦ μέχρι τοῦ ἐν τῇ πόλει στρατώνος καὶ τοῦ ἑτέρου εἰς δέκα λεπτῶν ἀπόστασιν ἐν τῇ ἀκροπόλει.

Τὸ ὄνομα "Αρτεφέρεις ὁ τεώντων αἰῶνας πολυδιηγής γῆτος ιστορίας ἔθνους" καὶ πλέον. Καὶ μὲν τὸ ὄνομα τοῦτο τὴν ἀναφέρεις ἡ ἐστεμμένη ιστοριογράφος "Ανα ἡ Κομητηνή. Ασμπρά μνημεία ἐκδόσιμουν αὐτὴν ὡς Ἀμβρακίαν ἐν τῇ ἀρχαιότητι, ναοὶ τοῦ Ἀσκληπιοῦ, τῆς Ἀθηνᾶς, τῆς Ἀφροδίτης, νέον στάδιον τῷρα ἐντρυφημάτων καὶ ἐρευνῶν, τῆς Ἐλληνικῆς ἀρχαιολογίας". Λειτήριον κλειστὸς ἡγεμόνας εν τοῖς μέροις τῆς θαλάσσης καὶ ὅχυρὸν φρουρίον καλούμενον "Ἀμβρακίας ἀνθίστατο κατὰ τῶν πολεμικῶν ἐπιδρομῶν.

Τῆς Νικοπόλεως ἡ κτίσις ὑπὸ τοῦ Διογούστου
μετὰ τὴν νίκην παρὰ τὸ Ἀκτιόν, ἐπέφερε δεῖται
νὸν τριάντα κατὰ τῶν πρωτείων τέως τῆς Ἀρτας,
ἥς πολλοὶ κάτοικοι μετώκησαν εἰς τὴν νέαν πόλιν.
Ἀλλ᾽ ὅτε ἡ παλαιὰ εὐκλειαὶ παρῆλθεν, ἡ Νικόπολις
ἀπέτισε σκληρὸν φόρον εἰς τὴν Ἀρταν ἀναλα-
θοῦσαν νέαν ἀκμήν. Ἐπὶ τῶν βυζαντινῶν ἀνέθα-
λεν ὡς δευτέρᾳ πόλις τῆς Ἡπείρου μετὰ τὰ Ἰω-
άννινα ἡ Ἀρτα, ἔνεκα τῆς εποιδαίας αὐτῆς θέ-
σεως ἐν τῇ πλουσιωτάτῃ καὶ χαρποφορωτάτῃ χώ-
ρᾳ τῆς Ἡπείρου. Τότε ὁ δεσπότης Μιχαὴλ περι-
κοσμήσας τὸν παλαιὸν Μητροπολιτικὸν γαϊδὸν τῆς
καλουμένης Παραρτας Παρηγορήτισσῆς ἡ Παρηγορήτρας μετεγείρισθη πρὸς τοῦτο καὶ τὸ ὄλικὸν
τῶν ναῶν τῆς Νικοπόλεως, πλείστους κίονας καὶ
πέτρας μετενεγκών ἐκεῖθεν. Ἡ ἀξιοθέατος καὶ
περίεργος αὕτη ἐκκλησία ἀνεκανύζετο καὶ διετη-
ρεῖτο καὶ ἐπειτα διὰ τῶν αἰώνων ἐγκατέλιπεται πε-
πτὸν τῆς πόλεως, ὡς οἱ γωνικόρυφοι ἐκεῖνοι δόμοι
τῶν μεσαιωνικῶν πόλεων τῆς Ἑσπερίας ὑπὲν πε-
ριπταται τὸ πνεύμα τῶν αἰώνων. Ἡ ἐκκλησία τῆς
Παρηγορήτρας εἶγε τόσας θύρας καὶ θυρίδας ὡς τι
τοῦ ἔτους αἱ ήμέραι καὶ κατεκόβησαν αὐτὴν μω-
σαῖκα καὶ μάρμαρος. Σχεδὸν ἐρυμαθεῖσα ἐπὶ τῆς
τουρκοφρατίας ἐλάλει τόσους χρόνους διὰ τῶν ἐ-
ρειτίων τῆς, οἵονει δύμολογοῦσα ὅτι ἐξέλιπεν ἀπὸ
τῆς Ἀρτας ἡ Παρηγορία θεά, ἥτις σήμερον ἐπι-
κάμπτει εἰς τὴν παλαιὰν αὐτῆς κοιτίδα!

Τὴν Ἀρταν, ἐδίραν τοῦ δειπνοτάτου, ἐξέλεγον πρὸς μακρὰν αὐτῶν διαμονὴν οἱ δεσπόται τῆς Ηπείρου, εἰς ὃν τὴν αὐλὴν ἡ λεπαζὸν οὐ μόνον αἱ τέγναι, ἀλλὰ καὶ τὰ γράμματα καὶ μεταφράζετο, σοσον ἡτο δυνατὸν κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους, ὁ Ὁμηρος.⁶ Η Ἀρτα ἡτο τότε καὶ τὸ νομισματοκοπεῖον τοῦ Δειπνοτάτου.

Αλλά κατέπεσε καὶ ὁ ἀκμᾶς· ἡ πειρωτικὸς ἐλληνισμὸς καὶ μετ' αὐτοῦ ἐδουλώθη καὶ ἡ Ἀρτα ὑπὸ τοὺς τούρκους. Ἐπαράλαβον οἱ τούρκοι τὴν Ἀκερναίαν, ἥγουν τὴν Ἀρταν ἐπὶ ἔτους 6857, μαρτίου 24, ἡμέρᾳ δευτέρᾳ, ἀπὸ δὲ Χαιστοῦ 1449 ἀπογούνται τὰ πόλαις χρονικὰ τῆς Ἡπείρου. Εγε: ιστορίκην ιδιαιτέρων ἔκστος ἐλληνικὸς

τόπους ὥνδε τὴν τουρκοκρατίαν; Δέν ἀπειρόνται παντού τὰ αὔτα, αἱ αὐταὶ θλίψει, τὰ αὐτὰ μαρτύρια, αἱ αὐταὶ ταλαιπωρίαι; Τι ἐκρράζει χαρακτηριστικώτερον τὴν εἰωνίως ματαίαν ἀπόπειραν πρὸς θεμελίωσιν καὶ πάλιν ἐν τῷ συνόλῳ νέου ἔθνους βίου, εἰ μὴ τὸ συγχειντικὸν δημόσιες ἄτμα περὶ τοῦ γεφυριοῦ τῆς Ἀρειας, ὅπερ

όλομερίς ἐγείταινε καὶ πότε Βραχὺ γκασέμυ: Εἰτα:

Ἐγρειάζετο, ἀντὶ παντὸς ἄλλου θεμελίου, ἡ κατάθαψίς προσφίλοις ὑπάρχεια, ἡ καταπλάκωσις στοργῆς καὶ αἰσθημάτων ἵνα στηριχθῇ ἡ γέφυρα εἰς τοὺς αἰῶνας. Μίαν στιγμὴν ἐκπέμπουσι τὰ στήθη τῆς νεαρᾶς τοῦ πρωτομάστορη γυναικὸς πικρὰν φωνὴν ὁδύνης, ὅτι αὐτὴ θυσιαζούμενη πρόκειται νὰ δώσῃ ὑπαρξῖν εἰς τοὺς ἄλλους! Ἀλλὰ παρκαμυθεῖται ὁ πόνος καὶ ἡ κατάρρᾳ ὑπογλυκαίγεται εἰς εὔχην, ὅταν ἀναλογίζοται ἡ νεαρά ἡπερφωτις, ὅτι ἐκ τῆς θυσίας αὐτῆς σωζονται ἄλλοι ἀγαπητοί της:

ε—Καύσις τρέμ' ή, καρδοῦλά μου νὰ τρέμητ τὸ γνωφύρι,
κι' ὡς πέφτουν τὰ μαλλάκια μου νὰ πέφτουν φι διαβάταις.
»—Κορη, τὸν λόγον ἄλλαξε, κ' ἄλλη κατάρα δῶσε,
πῆγχεις μονά ριθο ἀδελφὸ μὴ λάχη καὶ περάσε.
»**Κι**: αὐτή τὸν λόγον ἄλλαξε κι' ἄλλη κατάρα δίνει:
»—Σίδερον ή καρδοῦλά μου, σίδερο τὸ γνωφύρι,
σίδερο τὰ μαλάκια μου, σίδερο κ' οἱ διαβάταις,
»τι ἔχω ἀδελφὸ ετὴν ξενητὰ μὴ λάχη καὶ περάση.

‘Ως ή καλή τοῦ πρωτομάστηρος σύνευνος, αἴ-
σθημά τι σήμερον καὶ πάλιν δῆλον τὴν θλίψιν ἐπὶ
τῇ βαθμιαῖα ἀπελευθερώσει καὶ κατατύχει τοῦ
Ἐλληνικοῦ γένους πονεῖ καὶ ἀπέναντι τοῦ ἔργου
κάπως θυσιάζεται’ ἀλλὰ δὲν καταχθατει καὶ παρέ-
χει ἔχυτὸ δέσμονος ὡς τὸ ἰσχυρὸν θέμεθλον τῆς
νέας γερύρας, πρὸς τιερέωτιν τῆς, ὅποιας θάπτει δ-
μοῦ τὸ ἑλεύθερον βασιλείον ἀλλους βαθεῖς πόνους,
καὶ ἄρχεται δι’ αὐτῆς νὰ περαιωῦται εἰδήπορο πρὸς
τὰς ἁκτεταμένας χώρας, ὅπου ἀναμένουσιν αὐτὸ
καὶ τῆς ἑλεύθερίας τοὺς παντεκράτορας νόμους ἀ-
γαπητοὶ διμόρφυλοι, διμόγλωσσοι, διμόθρησκοι Ἐλ-
ληνες.

Odonotax.

Οἱ ἄπο ξμῶν οἰκοῦντες ἔαν μάθωσιν ἐκ τύχης
ὅτι δύο ἐφαπτόμεναι ἀλλήλαις πλούσιαι καὶ
εἰς πολλαπλὰς διατελοῦσαι σχέσεις ἐπαρχίαι, ἡ
τῶν Πατρῶν καὶ Δίγιαλες; δὲν συγκοινωνοῦσι
δι' ἀμαξιτῆς ὁδοῦ, καὶ ὅτι τὰ διὰ μέσου αὐτῶν
μέσα τῆς συγκοινωνίας εἰσὶν ἀκόμη οὐσιαὶ καὶ ἐπι-
τουρκοκρατίαις, εὐλόγως δὲν θὰ πιστεύσωσιν εἰς
τὸ ἄκοντα καὶ εὐλογώτερον θά ἐρωτήσωσιν ὑπὸ^τ
ποίων ἀντιπροσωπεύθησαν μέχρι τοῦδε τὰ δύσ-
μοιρα ταῦτα διοικητικὰ διαμερίσματα, διὰ νὰ
ἀδικηθῶσι τόσον. Καὶ ἐν τούτοις τοῦτο εἶναι ἀ-
ληθὲς, ὡς εἶναι ἀληθὲς ὅτι πᾶσαι αἱ ἔξοχότερες
ἀμφοτέρων τῶν ἐπερχιῶν τούτων ἔσταλησαν
ἀλληλοδιαδόχως ἐν τῷ κοινοθουλίῳ καὶ παρὰ
ταῖς κυβερνήσεσιν, ἵνα γείνωσι διερμηνεῖ; τοῦ φρο-
νήματος τῶν ἀναγκῶν καὶ τῶν πόθων ἔκεινων

Πάτα ή μεταξὺ τῶν πόλεων Πατρῶν καὶ Αἰγαίου χώρα θῆ διέσυνε τις σύμβρον ἐπὶ ήμισθνου εἰς ἓν φάρων διάστημα, ὅλη γεδύνη καλλιεργημένη καὶ πεφυτευμένη, πυκνῶς δὲ κατώκημένη ὑπὸ φιλονόμου καὶ φιλοπόνου πληθυσμοῦ, ἵνα οὐδεμιᾶς διατρέχεται ἀμάξητῆς ὅδου, οἷς δὲ κάτοικοι ἀναγκαζόμενοι ἔξιδιτέρων διώρες περιστάσεων νὰ κινῶνται καὶ ν' ἄλλαζωσι διαμονὴν πολλάκις τοῦ ἔτους, καταδεδικάζονται νὰ διανύωσι ὅδὸν δύν τὰ ρύακια, φιλανθρωπότερα τῆς ἐλληνικῆς διοικήσεως, ἔχαράξαν διὰ τῆς πεδιάδος καὶ τῶν βιουνῶν, νὰ πάσχωσι τὰ πάνδεινα διὰ τὴν μεταφράν τοῦ ἐλαχίστου φροτίου καὶ συνεχῶς ν' ἀποκλείονται μακρὰν τῶν κέντρων τῶν ἔργασιῶν των, πρὸς μεγίστην διάθēν τῶν συμφερόντων αὐτῶν. Είναι μάταιον νὰ ἐκτραγγωδήσωμεν ἐνταῦθα τὰ δεινὰ εἰς ἡ δύσκολειται οἱ κάτοικοι τῶν δύο τούτων ἐπαρχιῶν, διὸ τὴν ἐλλειψίν ἀνθρακοπίνων

μέτων συγχοινωνίας, οντα παραστήσωμεν ἐπαρχεῖς τὸ προσγεγενόμενον αὐτοῖς ἀδικον οὐδεὶς πλέον σήμερον δύναται ν' ἄγνοη θήναται μὴ μαντεύῃ ἀκριβῶς τὴν οἰκονομικὴν καὶ θήμικὴν κατάστασιν τόπων ἀποκεκλεισμένων τῶν ἀγαθῶν τῆς εὐκόλου καὶ ἀνέτου συγχοινωνίας. Δέν πρέπει ἐν τούτοις νὰ παραλείψωμεν ὅτι τὸ μειονέκτημα τοῦτο τῶν δύο ἐπαρχιῶν καθίσταται ἐπαγθέστερον εἰς τοὺς κατοίκους των οὐδὲ τοὺς τῶν ἀλλων μερῶν, διότι οὗτοι ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ κατοικοῦντες εἰς τὰ ὑψηλότερα μέρη κατέρχονται περιοδικῶς καὶ πολλάκις τοῦ ἔτους εἰς τὰ χθεμαλώτερα οἰκογενειακῶς καὶ μετὰ τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἐφοδίων πρὸς καλλιέργειαν τῶν κτημάτων των, οὕτω δὲ πολλάκις τοῦ ἔτους δοκιμάζουσι τὰ μαρτύρια ἀτινα διοικητικὴ ἀβελτηρία ἀκατονόμαστος ἐκληροδότησεν αὐτοῖς ὡς μόνον κλήρον τῆς πολιτικῆς ἐλευθερίας.

Απὸ τῆς συστάσεως τοῦ Βαλκανικοῦ βασιλείου ἡ ἀπὸ Πατρῶν εἰς Αἴγιον ὁδός, ἡ συνδέουσα πρὸς τὰς πόλεις ταύτας καὶ ἀπειρίαν χωρικῶν κοινοτήτων καὶ δῆμούς ἀμφοτέρων τῶν ἐπαρχιῶν, ἔχαρακτηρίσθη ὡς ἐθνικὴ ὁδός, ἐν τούτοις ἔμεινε μὲ τὸ τιμητικὸν μένον τοῦτο δυνατό, ὅπερ ἔκτοτε φέρει ἵνα καταγγέλλῃ τὴν ἐν 'Ελλάδι συγκοινωνίᾳν ὡς τὴν χειρίστην περισσῶν τῶν χωρῶν' ἐνῷ ἀρ' ἐτέρου θερεῖ: κατεβλήθησαν φόροι ὁδοικοί καὶ μεγίστη ἐγένετο αὐτῶν σπατάλη ἐρ' ἀ μὴ ἔδει. Πρὸ χρόνων πολλῶν 'Ελληνικὴ τις Κυβέρνησις νόδοκησε νὰ διατάξῃ τὴν χάραξιν καὶ τὴν στρώσιν δύο τμημάτων τῆς ὁδοῦ ταύτης τὸ μὲν ἐν Πατρῶν τὸ δὲ ἐξ Αἴγιου, τοῦ πρώτου διήκοντος μέχρι τοῦ χωρέου Μποζαΐτη, ἀλλὰ μετὰ μικρὸν τὸ ἔργον ἐγκαταλείφθη καὶ ἐπὶ σειράν τούτων ὁ τόπος ἐταλεπορεῖτο, διότι δὲν κατωρθώθη νὰ στρωθῇ τὸ διὰ μέσου τῶν δύο τούτων τμημάτων τῆς ὁδοῦ διάστημα, ὅπερ δὲν εἶναι πλειότερον τῶν τεσσάρων ώρῶν, οὐδὲ παρουσιάζει κατὰ τὴν ἔκτειναν δυσχερείας ἀξίας λόγου, οὐδὲ ἀπαιτεῖ διεπάντην ὑπέρογκον.

Ἐπ' ἐτυχεῖσθαι διστυχῶς τὸν ἐπὶ τοῦ προ-
κειμένου ἀξιοδάχουτον ἔγκαταλειψιν προσετέθη
καὶ δικυβερνητικὸς ἐμπαιγμός· ή Κυβερνητικοί με-
ριμνῶσα δῆθεν περὶ συμπληρώσεως τῆς ὁδοῦ ταύ-
της, οἵτινες εἰσελιπάρουν τόσοι κάτοικοι καὶ ἀπήκουν
ποικίλα συμφέροντα ίδιωτικὰ καὶ δημόσια, διέ-
ταξε τὴν χάραξιν ἐτέρου τμήματος τῆς ὁδοῦ ταύ-
της, ἀλλ' ἐν τούτῳ ἐδειχθεὶς τόσον φειδωλὴ κατά-
τὴν ἔκτασιν ὥστε εὐλόγως οἱ πολλοὶ ἔξελαθον τὸ
ἐπιχείρημα ὡς ἀνοίκειον ἐμπαιγμόν· διότι τὸ
τμῆμα τούτο ἀρχόμενον ἀπὸ τοῦ χωρίου Μπόζατ-
τη τῶν Πατρῶν καὶ ληγον πλησίον τοῦ κτήματος
Χατζῆ· Ιωάννου ἔχει ἔκτασιν μόνον τριῶν χιλιο-
μέτρων καὶ μαρτυρεῖ ἐπαρχῶς ὅτι ή Κυβερνητικὴ
πρόνοια ὠρίτεν ἔνα αἰῶνα πρὸς συντέλεσιν τοῦ
μηδαμηνοῦ τούτου ἔργου, ἐνῷ ή ἀνάγκη τοῦ τό-
που καὶ ἐπείγουσσα καὶ σπουδαῖξ ἔστι.

Διερμηνεύοντες σήμερον πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τὴν ἀναπόδραστον ταῦτην ἀνάγκην δύο ἐπιχρυῶν, παρακαλοῦμεν αὐτὴν νὰ λάβῃ ὑπ' ὅψιν εὐχὴν τοῦ τόπου ὄμοθυμον καὶ ἐπιληφθῆ τοῦ ἔργου μετὰ μετέζονος σπουδῆς ἐμποιούσης τὴν πεποιθήσιν τῷ τόπῳ διὰ δὲν ἐμπικῆται. Ἐπειδὴ οὐχ ἡτον κατὰ πᾶσσαν πιθανότητα, ὅλιγος ἀπομένει τῇ Κυβερνήσει χρόνος εἰς πλήρωσιν τῶν οὐσιωδεστέρων ἀναγκῶν τῆς χώρας καὶ ὅλιγη διάθεσις εἰς θεραπείαν αὐτῶν, ἢ δὲ περαιτέρω ἀναδολὴ τῆς περὶ ής πρόκειται ὁδοῦ γενήσεται νέων ζημιῶν πρόδενος, εὐκαιρίον εἶναι δῆπας οἱ δῆμοι Πατρῶν καὶ Διῆγίου συνενούμενοι πρὸς ἀλλήλους ἀναλάβωσι τὴν συμπλήρωσιν τῆς ὁδοῦ ταῦτης δι' ἴδιας δαπάνης καὶ πρωτοβουλίας. Δὲν δυνάμεθα πρὶν δώσωμεν πέρας, εἰς τὰς ὑπομνήσεις ταῦτας νὰ παραλείψωμεν διὰ πολλοὶ φρονοῦσι πλέον. ἀφοῦ μετὰ πεντήκοντα ἑτῶν πολιτικὸν δίνον, μετὰ τόσας αἰτήσεις καὶ ἐκλιπαρήσεις, μετὰ τόσας εἰδικὰς φορολογίας, δὲν κατωρθώη ἀκόμη νὰ συνδεθῶσι δι' ἀμάξητης ὁδοῦ δύο πόλεις τόσον ἐγγὺς κείμεναι, αἱ Πάτραι καὶ τὸ Διῆγον ὃ δὲ ὁδοιπόρος ἀκόμη συντρίβεται εἰς τοὺς Εράτ

χους ἡ πενίγεται εἰς τοὺς χειράρχους, διὰ τὸ Σύνταγμα δὲν είναι τὸ Οὐβιστών ἀγαθὸν λαοῦ τενός.

ΑΙΑΦΟΡΑ

Μετὰ λύπης ἡκούσθη καὶ ἐνταῦθα τὸ θυλιθερὸν
ἄγγελμα τοῦ αἰφνίδιου Θανάτου τοῦ διαπρεποῦς
πολίτου Ζακύνθου καὶ ὑπουργοῦ τῶν ἑκκλησια-
στικῶν Σπυρίδωνος Ρώμα. Οἱ πλειότεροι τῶν ἡ-
μετέρων συμπαλιτῶν ὡς ἐκ τῶν ἰδιαιτέρων σχέ-
σεων τῆς γειτονίας ἡμῶν πρός τὴν Ζάκυνθον ἔχον-
γνωρίσει τὸν ἀρ' ἡμῶν μεταστάντα καὶ ἐκτιμή-
σει τὴν φιλοπατρίαν καὶ τὴν εὐγένειαν τοῦ χα-
ρακτῆρος αὐτοῦ, ἐθύλιθησαν δ' ἐπὶ τῷ θανάτῳ
τούτῳ δεστις ἀποστερεῖ τὴν πατρίδα τῶν ὑπη-
ρεσιῶν τέκνου πολυτίμου.

— 'Η διεύθυνσις τοῦ πανυργείου τῶν ἔκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ἀνέτεθη προσωρινῶς τῷ πρωθυπουργῷ κ. Α. Κουμουδόνιῳ.

— 'Αναγγέλλεται ἐξ 'Αθηνῶν ὅτι διετάχθη ἡ
ἐκ τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ ἀπόλυσις τῶν ἐπι-
στράτων προϋπερετηπάντων οὐ μὴ, τῶν ὧς ἐκ τῆς
ἀναγεγράμμένης ἐν τοῖς ματρώοις ἡλικίας των
μεταβανόντων εἰς τὴν θενοφρουρὰν, οἵτοι οἱ ἐγ-
γεγραμμένοι ὑπὸ ἡλικίαν 28 ἔτων καὶ σήμερον
κατὰ τὸν περὶ στρατολογίας νόμον συμπληρούντες
πολὺ 30 ἔτος τῆς ἡλικίας των.

— Καὶ ἄλλο εἶδος ἵπποδρομίας τελεῖται ἐν-
ταῦθα κατ' αὐτὰς οἵτις δὲν δύναται νόσκηθή ἐπί¹
πολὺ ἀκινδύνως καὶ σύνευθυνται, ὡς τοιαύτην
δὲ καταγγέλλομεν αὐτὴν ταῖς ἀρμοδίαις ἀρχαῖς.
Καθ' ἑκάστην πρωΐαν καὶ ἕδιξ κατὰ τὰς Κυρια-
κάς καὶ ἔορδάς ὁδηγοῦνται εἰς τὴν παρὰ τὸν ναὸν
τοῦ Ἀπόστολου Ἀνδρέου Θάλασσαν, ἐν ᾧ μέρει
ἱδρυνται καὶ τὰ θαλάσσια λουτρά, ἀπειρίαν ἵππων
πρὸς κολυμβῆμα· οἱ ἵπποι οὗτοι, ὁδηγούμενοι ὡς
τὸ στρατόπεδον ὑπὸ παιδίων, μετὰ τὸ λουτρόν
ἀρινθεῖσιν τούτους ἀπέχοντες ἀπὸ ρύτηρος καὶ ἀχαλίνω-
τοι ἀνά μεσον τῶν οδῶν καὶ τῶν διαβατῶν. Τοί-
δύναται νά συμβῇ ἐκ τούτου δὲν εἶναι δύσκολον
νά μαντεύῃς τις, ἂν ἀναλογισθῇ ὅτι εἰς τὸ μέρος
ἐκείνο καθ' ἑκάστην συγκεντροῦνται χάρεν λου-
τρῶν πλεῖσται κυρίαι, ὑπρέπεται μετὰ παιδίων
κτλ. Τὸ ὅλιγωτερον λουτόν ὅπερ ἐκ τούτου δύνα-
ται νά συμβῇ εἶναι νά θρηνήσῃ καμμία μάτηρ βι-
ηδύο τέκνα της, φρονοῦμεν δὲ ὅτι τούτο ἀξιζεῖ
τὸν κόπον νά τοποθετήθωσιν δύο κλητῆρες πρὸς
περιστολὴν τῶν ἐπικινδύνων τούτων ἵπποδρομιών.

— Μετά διήμερον ἐνταῦθα ἐπιστάθμευσιν ἀνεχώρησε χθὲς ἡ ὑπὸ τὸν ἔλαρχον κ. Γαρδικιώτην Γρέβαν ἵλη τοῦ ἴππικου διεύθυνομένη εἰς τὰ σύνορα. Οἱ ἄνδρες μετὰ τῶν ἵππων καὶ τῶν ἴπποσκευῶν διεπορθμεύθησαν εἰς τὴν ἀπέναντι στρεάν καὶ παρὰ τὰ λατομεῖα Γαυρολίμνης διὰ φορτιγχδων ρυμουλκιθεισῶν ὑπὸ τοῦ ἀτμόπλοου τοῦ ἐργολάζου τοῦ ἡμετέρου λιμένος κ. Μανιάκ, πάνω φιλοτίμως προσενεγκόντος καὶ αὕτης τὴν ὑπῆρξε σίλιν ταύτην.

— Προχθές τετάρτην ἔλεγεν ἡ Σύνοδος τοῦ
ἐνταῦθα δικαστηρίου τῶν Κακουργιοδικῶν· καὶ ἡ
μακρὰς αὐτῇ σύνοδος καπέδειξεν ἐν πολλοῖς ὅτι
τὸ δόκιμωτερὸν σύστημα περὶ ἡμίν προσκόπτει εἰς
φίλικάν τιτέλει καὶ ὅτι δεινόντων κακισταῖ ἔξυπηρε-
τεῖται ἡ ἑννομος τάξις, καὶ οὐδαμῶς ἀναστηλοῦ-
ται ἐν τῇ συνειδήσει τῶν πολλῶν ἡ ἰσχὺς τοῦ
νόμου.

— Ὡν συρρόηται πολὺ πληθύος· καὶ ἐκδεκτοῦ ἀκρεπτηρίου καὶ παρουσίᾳ τῶν ἐπιτοπίων ἀρχῶν, πανηγυρικὴ. ἐγένετο δὲ ἔναρξις τῶν δημοσίων ἔξετάσεων, τῶν μαθητριῶν τοῦ ἐνταῦθα ἰδιοσυντρήτου Περθεναγωγέου τῆς κ. Ἀθηνᾶς Σπηλιωτοπούλου, τὴν πρώτην τῆς παρελθούσης Κυριακῆς. Ἡ δοκιμασία τῶν μαθητριῶν κατέδειξεν ὅτι, τὸ κατάστημα τοῦτο καίτοι νεαρὸν ἀκόμη, θιὰ τῆς φιλοπονίας καὶ νοητούσύνης τῆς κ. Διευθυντρίας καὶ τοῦ λαϊκοῦ έθονθητικοῦ προσωπικοῦ, καλλιστους ἀπερρέει καρποὺς καὶ σπουδαῖαν προσε-

νέγκει τῷ τόπῳ ὑπήρξεσίν διὰ τῆς καλλίστης, ἐκπαιδεύσεως νεαρῶν κορῶν πρωτισμένων νά γί-
νωσι μετά μικρὸν μητέρες καὶ δέσποιναι οἰκαν·
Εὐχαρίστως παρετετήσαμεν ὅτι ἐν τῷ ἐκπαιδεύ-
τηρίῳ τούτῳ πρωτίστην ἐν τοῖς μαθήμασι τάξιν
κατέγουσι τὰ ἵστα μαθήματα καὶ πολλὴ κατα-
βάλλεται περὶ αὐτὰ σπουδὴ, ὥπερ δὲν ἀποτελεῖ
τὸν ἐλάχιστον ὑπὲρ αὐτοῦ ἔπαινον. 'Ἐπίσης μετ'
ἐπαίνων παρετεκρίθη ἡ ἐπιδόσις τῶν μαθητριῶν
εἰς τὴν ἐκμάθησιν τῶν ξένων γλωσσῶν καὶ ἴδια
τῆς Γαλλικῆς, εἰς ἣν διμοιλογουμένως αἱ νέαι κό-
ραι ἐδείχθησαν εύμαθέστεραι τῶν μαθητῶν τοῦ
Γυμνασίου' καὶ τὰ ἐπιδειχθέντα ἐργόγχειρα ἐκρί-
θησαν ὡς κάλλιστα, παρακελουθῶντα τὴν ὁση-
μέραν ἀναπτυσσομένην φιλοκαλίαν τοῦ τόπου.
Τὴν ἐν τῶν ἐξετάσεων ἄμεσην γνώμην περὶ
τοῦ ἐκπαιδευτηρίου τούτου, δόλων τῶν παριστα-
μένων, δρεμάνεινε πιστῶς ὁ κ. Νομάρχης ἀνομο-
λογήσας δημοσίᾳ τὴν εὐαρέσκειαν αὐτοῦ πρὸς τὴν
κ. Διευθύντριαν, ἐπει τῇ ἐπαινετῇ ἐπιδόσει τῶν
μαθητριῶν καὶ συγχαρεῖς αὐτὴν θερμῶς διὰ τὴν
εὐσυνειδήτον ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντος. 'Πλά-
μοισθή αὕτη ὡφείλετο τῇ καλλίστῃ κυρίᾳ Σπηλιω-
τοπούλου διὰ τοὺς ἀτρύτους κόπους οὓς κατα-
βάλλει εἰς ἐπιτέλεσιν τῆς δυσχερούς αὐτῆς ἀπο-
εισολῆς καὶ εἰς ἐνίσχυσίν της ἐν τῷ καλῷ σταδίῳ
εἰς ὃ μετ' ἀφοσάσσεως καὶ ἀγάπης ἐπεδόθη.

— Πληροφορούμεθα δτι ὁ κ. Νικόλαος Κονεμένος, πρόξενος τῆς Τουρκίας ἐνταῦθα, ἐδωρήσατο εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις ἡμέτερον ζωολογικὸν ἔθνικὸν Μουσεῖον ὥρατάν συλλογὴν κορχυλίων χερσάτων τῆς Ἰταλίας, καὶ δτι πρότιθεται νὰ διώρθη καὶ ἑτέραν πολλοῦ λόγου ἀξίαν συλλογὴν κορχυλίων τῆς Ἑλλάδος, τῆς δποτας σιερεΐται σχεδὸν καθ' ἑλοκληράν τὸ ἡμέτερον Μουσεῖον.

— Ἐσχάτως ἀνέχώρησε διὰ τὴν Ἐσπερίαν ὁ
κ. Ἀναστάσιος Μπαρμπαρέσσος ὃπως περιέλθη τὰς
σπουδαιοτέρας αὐτῆς ἀγορὰς καὶ προμηθεύση τὸ
ἐνταῦθα κατάστημα τῶν Ἀδελφῶν Μπαρμπαρέσσου
διάφορα εἰδὴ ἐμπορευμάτων καὶ εἴδη νεωτερισμοῦ.

— Όμαθητής τῆς δευτέρας τάξεως τοῦ σχολαργείου Διόφαντος Βερέτας; Μίδις τοῦ κ. Εἰσαγγελέως τῶν ἐνταῦθα πρωτοδικῶν, δοὺς τὰς νεοφρεμένας ἔξτασεις ἐνώπιον τῆς ἀρμοδιας ἐπιτροπῆς ἐτυχεῖ τοῦ βαθμοῦ ἄρριστα μετά πολλῶν ἐπεινῶν. Συγχαιρόμεθα τὸν κάλιστον καὶ ἐπιμελῆ τοῦτον νέον.

ΑΝΑΦΟΡΑ

Πρὸς τὸ Σ. Συμβούλιον τῶν ἐπταῦθα Ἐφετῶν.

(διὰ τοῦ κυρίου Προέδρου).

ἀλλιθώς δικαιοσύνη διὰ τοὺς ἀδικουμένους, ἐνώπιον τῆς ὑποίας ὁ ἔγκληματας, εἰς δέποτε κοινωνικῆς τάξεως, σφρίζει νὰ κλείνῃ τὸν αὐχένα καὶ νὰ δώσῃ τέλος πάντων λόγον τῆς πρᾶξεώς του.

Πάτραι 2 Ιουλίου 1881

Εὐπειθέστατοι

Παναγ. Α. Βασιλειάδης.

Σεμ. ο Φορολογ. — Λαμβάνοντες ἀφορμὴν ἐκ τῆς ἴδιαιτέρας περιστάσεως καθ' ἣς παραπονεῖται κ. Βασιλειάδης, παρατηροῦμεν δι τὸ πολλὰ ἔκτροπα συμβαίνοντα ἐν τοῖς γραφείοις τῆς ἀνακρίσεως, ματαιοῦντα ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τὴν δικαστικὴν ἐνέργειαν, ὁφελούνται εἰς τὴν ἀποσύνα τῆς ἐποπτείας τοῦ ἀνωτέρω δικαστηρίου, ητις ἐναπεκτεῖται δυστυχῶς σπανιώτατα. Τοσῷ δὲ διὰ τὴν ἔλειψιν τῆς ἐποπτείας ταύτης καὶ οἱ ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι εὑρίσκονται ἐκτεθειμένοι διάρκως εἰς τὰς ὑπονόμιας τῶν ἐνδιαφερομένων, διότι καὶ ὑπέρ τοινιν ή ἐποπτεῖα αὐτῇ ἐστὶν ἀσπὶς ἀδιαπέραστος. Καθ' ἔκστην ἀκούονται παράπονα κατὰ τῶν ἀνακριτικῶν γραφείων, πολλάκις δ' ἀποδίδονται αὐτοῖς πρᾶξεις ἐλέγχουσαι νοσηρὰν κατάστασιν ἐν τῇ δικαστικῇ ἐνέργειᾳ καὶ οὐχὶ σπανίως ή πολιτικὴ μικροράδιουργία εὑρίσκει τρόπον νὰ εἰσχωρήσῃ εἰς τὰ ἐνδότερα τῶν ἀπορρήτων τῆς ἀνακρίσεως καὶ νὰ δηλητηρίασῃ αὐτὴν πολὺ πτρόπως. Ἀν ἐπὶ τίνων τῶν περιστάσεων τούτων ἐπικαιρός ἐπηρχετό δὲ ἐλεγχος τοῦ ἀνωτέρω δικαστηρίου, ζητούντος λόγον, ὡς ἔχει δικαίωμα καὶ καθῆκον, πάρα τοῦ οἰκείου Εἰσαγγελεῶς, εἴτε τερι τῆς μὴ ἔγρεσεως δημοσίας ἀγωγῆς, εἴτε περὶ τῆς μὴ προαγωγῆς αὐτῆς μετὰ τῆς δεύσης διαστηρίστηκος, ἀναμφίβολον εἶναι δι τὸ πολλὰ ἐκ τῶν ναυαγίων τῆς κλήδονος ομένης δικαιοσύνης ἐν τῷ πελάγει τῆς ἀνακριτικῆς μαστικοτητος, οὗθει δικαιοσύνης διαστηρίστηκος, ἀναμφίβολον εἶναι δι τῆς τάξεως. Ἐν ἦ δὲ ἡμέρᾳ τὰ ἐφετεῖα ἀποφασίσεωι νὰ ἔξακτησωσι τὸ δικαίωμα τῶν τοῦτο, διπερ δὲν ἀνεγράφη εἰκῇ καὶ μάτην ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ποιικῇ δικαιονομίᾳ, κατὰ τὸ ημέραν ἡ ἀπρόσκοπτος λειτουργία τῶν ποιικῶν θεμάτων θὰ ἔξαφαλισθῇ καὶ κατὰ τὸ ημέραν τὸ δικαστικᾶ σκάνδαλα θέλουσιν ἐκλείψει. ΑΓΑΠὴν δὲ αὐθόρμητος σπανίως ἔξεγεισται τῶν ἐφετεῶν δὲ ἐλεγχος ἐπὶ τῆς πορείας τῶν δημοσίων ἀγωγῶν, καθῆκον ἔχουσιν ἐκ τῶν πολιτῶν οἱ νομίζοντες ἔαυτοὺς ἀδικουμένους, εἴτε ἐκ τοῦ δέλου τῶν ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων, εἴτε ἐκ τῆς ἀμελείας των περὶ τὴν διεξαγωγὴν τῆς ἀνακρίσεως των, νὰ προκαλῶσι τὸν ἐλεγχον τοῦ ἀνωτέρου δικαστηρίου, ὡς ἔχουσι δικαίωμα· δὲ μυνητής, δὲ παθῶν, δὲ ὀπωδήποτε ἐνδιαφερόμενος περὶ τῆς ἐκάστως ὑποθέσεως τίνος ποινικῆς, ή καὶ πᾶς πολιτής, διπόταν ἔχει λόγος ν' ἀμφιβάλῃ περὶ τῆς ἀμερολήπτου διεξαγωγῆς τῆς ἀνακρίσεως, ή διλέπει δι τῇ ὀδιγωρίᾳ τῶν ἐντεταλμένων τὴν διώξιν καὶ τὴν ἀνακάλυψιν τῶν ἀξιοπινῶν πρᾶξεων ή δημοσίᾳ ἀγωγῇ θραδέως ή οὐδαμῶς προβάλλει, ἀς προσέλθῃ εἰς ἔνα τῶν κ. κ. Ἐφετῶν, ἀς μεταδῶσῃ αὐτῷ διὰ πειστικῶν λόγων τὰς περὶ τῆς ἀνακρίσεως πεποιθήσεις του καὶ ἀς ζητήσῃ πορῷ αὐτοῦ νὰ ὑποβάλῃ τὰ δέοντα εἰς τὸ ἀρμόδιον τῶν Ἐφετῶν συμβούλιον, διπως ἐνώπιον αὐτοῦ· ὁ παρ' Ἐφέταις Εἰσαγγελεὺς δώσῃ πληροφορίας περὶ τῆς στάσεως της προδικαστικῆς, καὶ ἐν ἀνάγκῃ δοθεῖσιν αὐτῷ ὅδηγησαι πρὸς τελεσφορωτέραν ὀθήσιν τῆς δημοσίας ἀγωγῆς καὶ ἔξαφαλισιν αὐτῆς ἀπὸ τῶν περιστοιχησεών αὐτὴν πειρασμῶν. Ή ἐνδοκήσις τῶν δημοσίων ἀγωγῶν ἔξοφαλίσθη ἐν τῷ νόμῳ δι' ἐπάρκων ἐγγυήσεων, οὐδὲ ἐδόθη τινὶ ή ἔξουσιᾳ νὰ παρακαλήῃ κατὰ τινὰ τρόπον τὴν πρόσδον αὐτῶν, ἀρκεῖ νὰ γνωρίζωμεν νὰ ποιώμεθα λειογραμένον χρῆσιν τῶν ἡμετέρων δικαιωμάτων καὶ νὰ ἔχωμεν πλειστερὸν θάρρος ἀπέναντι ἔκεινων οἵτενες ἔταχθησαν τὰ μάς ὑπηρετῶσιν διαχειρίζομενοι ἔξουσίαν ητις δὲν τοῖς ἀνήκει εἰμὴ καθ' ὅσον τὴν ἔξασκονται ὑπέρ τῆς ἀσφαλείας τοῦ ἀτόμου καὶ τοῦ ὑποστοὺς ἀγνοεῖν.

